

kommen nogen Klage fra Sorø Amts 4de Valgkreds.

Den af 4de Afdeling gjorde Indstilling om Godtjendſe af de ovennævnte 20 Valgbreve

vedtoges enſtemmig med 74 Stemmer.

Man gif derefter til Behandlingen af den anden Gruppe af Indstillinger.

Ordføreren for 1ſte Afdeling (C. Hage): Jeg tillader mig at indſtille til Godtjendſe Valget i Kjøbenhavn's Amts 1ſte Valgkreds, idet jeg iøvrigt ganſke henholder mig til mine Udtalelſer fra før.

Berg: Jeg vilde gjerne til den ærede Ordførers (C. Hages) Indstilling have gjort den Tilføining, at den paagjældende Klage og Skrivelse henviſes til Udvalget for Valgbrevs Prøvelse.

Ordføreren for 1ſte Afdeling (C. Hage): En ſaadan Tilføining har jeg ſelvfølgelig Intet imod.

Den midlertidige Formand (Høgſbro): Da Ordføreren for 2den Afdeling (N. S. Larſen), ikke har Noget at henviſe til denne Gruppe, giver jeg Ordet til Ordføren for 3die Afdeling.

Ordføreren for 3die Afdeling (Brandes): Det Valg, jeg ſkal tillade mig at omtale, er Valget i Præſtø Amts 1ſte Valgkreds, hvor Miniſteren for Kirke- og Underviſningsvæſenet, Kammerherre Scavenius, blev valgt. Der foreligger en Klage, ſom er indſendt af Modkandidaten, Hr. Høieſteretsſagfører Svend Høgſbro, til Folke-thinget, og i denne Klage gjøres der opmærkſom paa to forſkjellige Begivenheder, ſom ere indtruſne, og ſom foruden den hele Klages Form har været beſtemmende for Flertallet i Afdelingen med Henſyn til at foreſlaa Thinget at udsætte Valgets Godtjendſe. Den ene Sag er den, at Hr. Høieſteretsſagfører Høgſbro har modtaget et Brev, ſom er vedlagt Klagen, hvori det meddeles af en Mand ved Navn Gaardeier Hans Jenſen, ſom er Formand for Fællesbeſtyrelſen for de ſamvirkende friſindede Foreninger i Valgkredſen, at to Mænd fra Frøslev Sogn have meddelt ham, at de have hørt en Vælger yttre, at han har modtaget 2 Kr. af to Høiremænd for at ſtemme paa Scavenius, 1 Kr. af hver Høiremand. I Brevet hedder det

videre, at dette Tilfælde ikke efter diſſe Mænds Mening er eneſtaaende. Der ſkal være foregaaet andre lignende Handlinger ſom den i Brevet antydede. Den anden Sag er den, at en Mand ved Navn Jørgen Pederſen, Smerup, har under Eds Tilbud meddelt, at nogle Dage før Valget er en Lærer ved Navn Bondesen i Smerup, ſom var en af Scavenius' Stillere, kommen ind til Husmand Jørgen Jenſen, ſom var fraværende, og talt med denne Mands Kone, og der har dette Drenvidne hørt en Samtale, hvor Læreren ſøgte at bevæge denne Mands Kone til at ſaa ſin Mand til at ſtemme paa Scavenius, og han sluttede ſin Samtale med at ſige: „Saa meget er viſt, at 8 Dage efter Valget ſaar jeg Valglisten at ſe, og naar ſaa 8 Dage er gaaet derefter, er Deres Mand jaget af Arbejde, hvis han ſtemmer med Venſtre“, og dertil føjede han endvidere: „Og ſaa maa De huſte paa, at De hører under Herſkabet. De bor jo i Kloſterets Hus; der kommer følger derefter ogſaa, men det beholder jeg i mit Hjerte“. Trods denne Slutning paa Talen, ſynes dog Manden at have været temmelig aabenhjertig og at have ſagt, at hvis hendes Mand ikke ſtemte med Høire, ſaa kunde hun vente, at Manden vilde blive jaget fra Arbejde, og hun ſelv blive udsat for alle mulige andre Under. Det er, hvad der foreligger fra Afdelingen med Henſyn til Klager. Der kan ikke være Tvivl om, at diſſe to Begivenheder, hvis de ere paalidelig refererede, falde ind under Straffelovens Beſtemmelſer, at det er ſtraffyldige Handlinger, der foreligger. Om diſſe Handlinger virkelig ere ſtete ſaaledes, ſom de meddeles, og om de ere refererede paalideligt eller ikke, derom ſkal jeg paa dette Trin ikke have nogenſomhelſt Mening. Men ſikkert er det, og det tror jeg heller ikke kan negtes fra det Mindretals Side, ſom ikke er enigt med os i at udsætte Valgets Godtjendſe, at ſelve diſſe Forhold forlange den allernøieſte Underſøgelse. Nu har Flertallet i Afdelingen ment, at Valgets Godtjendſe burde udsættes, og at dernæſt Valget ſkulde henviſes til det ſtaaende Udvalg for Valgbrevs Prøvelse, og vore Grunde have da været følgende. Den forſte er den, at vi have ment, at vi ſik en hurtigere og kraftigere Underſøgelse af denne Sag, hvis vi udsatte Valgets Godtjendſe. Det vilde nemlig være ret rimeligt, hvis vi gif den modsatte Bet, forſt at godtjende Valget og ſaa henſtille til Miniſteriet at underſøge denne Klage, at antage, at ſelve denne Underſøgelse vilde trække mere i Langdrag, end naar den var undergivet det Tryk, at der var en Kreds i Folke-thinget, ſom manglede ſin Repræſentant,